

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy o grach hazardowych został opracowany w związku z koniecznością wprowadzenia do tej ustawy przepisów technicznych regulujących obszar gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych.

Rozwiązania zaproponowane w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych regulują rynek gier i zakładów wzajemnych. Ze względu na obowiązek notyfikowania norm i przepisów technicznych, stosownie do wymogów dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.), przepisy dotyczące takich zagadnień wyłączono do odrębnego niniejszego projektu. Umożliwiło to przeprowadzenie procesu legislacyjnego i uchwalenie przepisów ustawy o grach hazardowych, które nie podlegały obowiązkowi notyfikacji.

Niedopełnienie obowiązku notyfikacji skutkuje niestosowaniem przepisów technicznych i pozbawieniem ich mocy wiążącej wobec osób fizycznych i prawnych w postępowaniu przed sądami krajowymi. Ponadto Komisja Europejska, jeżeli zachodzi podejrzenie, że państwo członkowskie ominęło procedurę notyfikacji, może wszcząć postępowanie przeciwko temu państwu na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, łącznie ze skierowaniem sprawy do Trybunału Sprawiedliwości UE. Dlatego przepisy objęte niniejszą nowelizacją, z uwagi na ich techniczny charakter, zostaną przekazane do Komisji Europejskiej w celu ich notyfikacji.

Celem zmian zaproponowanych w niniejszym projekcie jest zwiększenie praworządności i ochrony społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu, przez:

- a) wprowadzenie wyraźnego zakazu organizowania gier w sieci Internet i uczestnictwa w grach urządzanych w sieci Internet (z wyjątkiem urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet) oraz możliwości jego egzekwowania przez przyznanie służbom kontrolnym uprawnień umożliwiających skuteczną kontrolę organizowania takich gier i dokonanych transakcji finansowych, a także ściganie osób organizujących nielegalne gry; w świetle orzecznictwa unijnego możliwe jest przedsięwzięcie środków zapobiegających oferowaniu przez operatorów spoza Polski gier w sieci Internet, gdy będzie to usprawiedliwione nadrzędnym interesem

- dobra publicznego (bezpieczeństwem i zdrowiem, ochroną konsumentów, zapobieganiem oszustwom i zachęcaniu do trwonienia pieniędzy na gry i zakłady wzajemne, jak również generalną potrzebę zachowania porządku publicznego),
- b) określenie warunków eksploatacji automatów i urządzeń do gier, w tym warunków badań sprawdzających,
  - c) wprowadzenie systemu rejestracji gości we wszystkich ośrodkach gier i audio-wizyjnego systemu kontroli gier w kasynach gry.

Uzasadniony interes państwa w monitorowaniu i regulowaniu rynku gier hazardowych wynika również z zagrożenia uzależnieniem od hazardu. Problem uzależnienia od hazardu dotyczy w takim samym stopniu dorosłych, jak i nastolatków. Praktycznie nieograniczony i poza kontrolą państwa dostęp do różnorodnych form hazardu w sieci Internet skutkuje, według specjalistów od uzależnień, niepokojącym wzrostem w Polsce liczby osób uzależnionych. Szczególnie internetowe gry kasynowe, których dostępność jest znacznie większa niż gier w kasynach gry, niosą ze sobą zwiększone ryzyko uzależnienia i zagrożenia dla nieletnich. Z tego względu niezbędne jest uregulowanie zagadnień związanych z oferowaniem gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet.

Projektowane w powyższym zakresie regulacje uwzględniają różnicę między grami cylindrycznymi, grami w karty, grami na automatach a zakładami wzajemnymi zarówno w zakresie ich urządzania, jak i generowania wyniku.

Pierwszy rodzaj gier są to gry należące do grupy tzw. hard gambling – gry o wysokim stopniu uzależnienia (stąd ich urządzanie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jest limitowane), których urządzanie w sieci niesie za sobą zarówno niebezpieczeństwo szybkiego uzależnienia, jak i możliwość popełniania szeregu oszustw przez urządzającego gry poprzez odpowiednie programy, czego grający, a często też kontrolujący, nie mają możliwości sprawdzić. Czym innym natomiast jest zakład wzajemny zawierany przez gracza i podmiot urządzający takie zakłady, dla którego zawarcie zakładu przez sieć Internet jest tylko kanałem dystrybucji i w tym wypadku nie ma możliwości oszustwa w sieci. Gracz, wykorzystując swoją wiedzę, doświadczenie, znajomość danej dziedziny, zawiera zakład albo w punkcie przyjmowania zakładów, albo za pośrednictwem sieci Internet, zaś wynik zakładu nie jest wygenerowany elektronicznie, tylko zależy od wyniku danego współzawodnictwa

czy zdarzenia. W tym wypadku zawarcie zakładu przez sieć Internet jest tylko kwestią wykorzystania określonej technologii.

Projekt, dopuszczając urządzenie zakładów wzajemnych przez sieć Internet, nakłada na podmioty oferujące takie zakłady szereg ograniczeń mających na celu ochronę osób biorących w nich udział (weryfikacja ukończenia 18. roku życia przez uczestników zakładów, zabezpieczenie dowodów udziału przed ingerencją osób nieuprawnionych), jak również możliwość sprawowania skutecznej kontroli państwowej nad prowadzeniem takiej działalności.

Ponadto w celu przeciwdziałania niektórym negatywnym zjawiskom w sieci Internet wprowadzono rozwiązania mające na celu zapewnienie Służbie Celnej możliwości efektywnego rozpoznawania i ścigania przestępstw skarbowych z obszaru gier hazardowych poprzez umożliwienie dostępu do danych telekomunikacyjnych o osobach, które urządzą nielegalne gry hazardowe lub w nich uczestniczą oraz w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego nielegalnego urządzania gier, żądania, na czas ograniczony, blokady rachunku bankowego.

Uzasadnienie proponowanych zmian

Art. 1

Pkt 1

Ustawa o grach hazardowych pozostawiła ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencję do rozstrzygania, czy dane przedsięwzięcie ma cechy gry lub zakładu wzajemnego, nie określiła natomiast, jakie dokumenty powinien przedstawić wnioskodawca ubiegający się o decyzję Ministra Finansów, czy dane przedsięwzięcie jest grą losową, zakładem wzajemnym, grą na automacie w rozumieniu ustawy. W przeszłości ta kwestia nie była regulowana w przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych, co powodowało, że podmioty zwracały się o rozstrzygnięcie, nie przedstawiając dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia. Pojawiały się też trudności, gdy Minister Finansów wszczynał z urzędu postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia, czy dane przedsięwzięcie ma cechy gry lub zakładu wzajemnego i na podstawie dotychczasowych przepisów nie mógł żądać od podmiotu dokumentacji dotyczącej tego przedsięwzięcia.

Proponuje się zatem określenie, jakie dokumenty powinien przedstawić wnioskodawca ubiegający się o rozstrzygnięcie oraz aby Minister Finansów, prowadząc postępowanie z urzędu, także mógł żądać od strony takich dokumentów; zatem w przypadku złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, strona jest obowiązana załączyć opis planowanego albo realizowanego przedsięwzięcia, zawierający w szczególności zasady jego urządzania, przewidywane nagrody, sposób wyłaniania zwycięzców oraz, w przypadku gry na automatach, badanie techniczne danego automatu przeprowadzone przez jednostkę badającą upoważnioną do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z kolei zażądać przedłożenia takich dokumentów także od strony uczestniczącej w postępowaniu prowadzonym z urzędu.

Pkt 2

Proponuje się, aby przyjmowanie zakładów wzajemnych mogło odbywać się w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych lub w sieci Internet. Jak będzie mowa poniżej projekt niniejszej nowelizacji jednoznacznie zakazuje urządzania gier w sieci Internet. Jednocześnie dopuszcza się możliwość urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet jako jednej z form dystrybucji zakładów, pod

warunkiem spełniania przez podmiot wymogów ustawowych, w tym uzyskania zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na urządzenie zakładów w ten sposób. Zawarcie zakładu przez sieć Internet jest tylko wykorzystaniem, przy zawieraniu zakładu, określonego kanału dystrybucji i w tym wypadku nie ma możliwości oszustwa w sieci. Gracz, wykorzystując swoją wiedzę, doświadczenie, znajomość danej dziedziny, zawiera zakład albo w punkcie przyjmowania zakładów, albo za pośrednictwem sieci Internet, zaś wynik zakładu nie jest wygenerowany elektronicznie, tylko zależy od wyniku danego współzawodnictwa czy zdarzenia. W tym wypadku zawarcie zakładu przez sieć Internet jest tylko kwestią wykorzystania określonej technologii.

Pkt 3

Do realizacji celów kontrolnych proponuje się rozszerzenie dotychczasowych wymogów dotyczących wyposażenia ośrodków gier w system rejestracji gości w ośrodkach gier (rejestracja dotyczyć będzie wszystkich ośrodków gier) zawierający dane o osobie wchodzącej do ośrodka gier (imię, nazwisko, rodzaj i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość i wiek, adres zamieszkania, obywatelstwo oraz nr PESEL, jeżeli posiada, a w przypadku jego braku – datę urodzenia). Rejestracja będzie warunkiem wstępu gości do ośrodka gier.

System rejestracji gości jest niezbędny z powodu kontroli zaświadczeń o uzyskanej wygranej (pozwala na ustalenie, czy dana osoba tego dnia rzeczywiście uczestniczyła w grach), jak i z powodu kontroli osób, wobec których orzeczono zakaz wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych.

W projektowanych przepisach wprowadzono regulację, zgodnie z którą dane objęte rejestracją gości są udostępniane wyłącznie funkcjonariuszom celnym, inspektorom kontroli skarbowej, Policji, uczestnikom gry zgłaszającym reklamacje w zakresie ich dotyczącym, a także sądowni i prokuratorowi w związku z toczącym się postępowaniem. Do celów kontrolnych wprowadzono obowiązek przechowywania tych danych przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła rejestracja.

W kasynach gry do celów kontrolnych obowiązkowy będzie system kontroli gier (audiowizyjny) służący kontroli przebiegu i urządzania gier. System ma umożliwić rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzanymi grami oraz weryfikację prawidłowości określania ich rezultatów, rozliczania żetonów i pieniądza gotówkowego

w kasie, prawidłowości wydawania zaświadczeń o uzyskanej wygranej i prowadzenia ewidencji wypłaconych (wydanych) wygranych oraz kontrolę osób wchodzących do kasyna gry. Z uwagi na dynamicznie zmieniające się i rozwijające technologie nie wskazano techniki tego systemu. Wskazanie analogowego charakteru tego systemu w ustawie o grach i zakładach wzajemnych spowodowało, że przepis ten szybko stał się przestarzały i niedostosowany do teraźniejszości. Rozszerzenie rejestracji o zapis dźwięku – w tym przede wszystkim komend wydawanych przez graczy i krupierów – jako istotnego elementu prowadzenia gry jest niezbędne do pełnego odtworzenia przebiegu gry. Proponowany przepis wskazuje konieczność rejestracji wszystkich czynności związanych z ustalaniem wyników gier, również wymiany pieniądza w kasie.

W projektowanych przepisach określono, iż dane objęte zapisem sygnału audiowizyjnego są udostępniane wyłącznie funkcjonariuszom celnym, inspektorom kontroli skarbowej, uczestnikom gry zgłaszającym reklamacje w zakresie ich dotyczącym, a także sądowi i prokuratorowi w związku z toczącym się postępowaniem. Do celów kontrolnych wprowadzono obowiązek przechowywania tych danych przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpił zapis. Udostępnienie zapisu przez podmiot urządzający gry jest nieodpłatne. Wskazuje się także, że zapis sygnału audiowizyjnego powinien być trwały i czytelny, a sposób dokonania zapisu sygnału audiowizyjnego i jego przechowywania powinien chronić zapis przed zniszczeniem, modyfikacją i ukryciem.

Projektowana regulacja zawiera także delegację ustawową upoważniającą ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków dotyczących instalacji i wykorzystania systemu audiowizyjnego, z uwzględnieniem w szczególności konieczności zapewnienia możliwości odtworzenia przebiegu każdej gry. Przepisy rozporządzenia wskażą między innymi miejsca i elementy gier podlegające rejestracji przez system.

Ustawa zachowuje jednocześnie dotychczasowy obowiązek podmiotów prowadzących ośrodki gier wyposażenia tych ośrodków w dodatkowe źródło zasilania prądem oraz w instalacje przeciwzakłóceniami zapewniające ciągły i niezakłócony przebieg gier.

Kolejne przepisy określają wymogi urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Do wymogów tych należą:

- urządzenia przetwarzające i przechowujące informacje, jak również dane dotyczące zakładów wzajemnych i ich uczestników powinny być zainstalowane i przechowywane na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- strona internetowa wykorzystywana do przyjmowania zakładów wzajemnych powinna być przypisana do polskich stron internetowych,
- transakcje wynikające z zakładów wzajemnych powinny być realizowane przez bank krajowy lub poprzez oddział banku zagranicznego, bądź poprzez instytucje kredytowe prowadzące działalność przez oddział lub w ramach działalności transgranicznej,
- obowiązek zabezpieczenia dowodów udziału w zakładach wzajemnych przed ingerencją osób nieuprawnionych oraz zapewnienie możliwości weryfikacji ich autentyczności (art. 1 pkt 4 projektu – nowy art. 17 ust. 3).

Przepisy ustawy zobowiązują podmioty przyjmujące zakłady wzajemne przez sieć Internet w oparciu o zezwolenia udzielone na podstawie ustawy o grach hazardowych do korzystania, przy urządzaniu tych zakładów wzajemnych, z urządzeń zainstalowanych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi podmiotom zarządzającym takie zakłady wybór na wskazanym terytorium miejsca, w którym zostaną zainstalowane urządzenia, nie ograniczając go do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie z możliwością umiejscowienia urządzeń na całym wskazanym obszarze proponuje się, aby podmiot zarządzający zakładami wzajemnymi przez sieć Internet prowadził, w czasie rzeczywistym, archiwizację wszelkich danych wymienianych pomiędzy tym podmiotem a uczestnikiem zakładu wzajemnego, w urządzeniu służącym do archiwizacji danych usytuowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji ma na celu zapewnienie możliwości sprawowania efektywnej kontroli nad całym procesem związanym z urządzaniem zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Z uwagi na popularność zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet oraz możliwość popełniania przestępstw,

a także konieczność zapewnienia ochrony interesów konsumentów niezbędne jest stworzenie odpowiednich warunków do sprawowania efektywnego nadzoru. Stworzenie możliwości lokalizacji serwerów do prowadzenia działalności w zakresie zakładów wzajemnych zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i UE wymaga, zwłaszcza w tym ostatnim przypadku, dla celów sprawowania skutecznego nadzoru możliwości dostępu do danych dotyczących urządzanych zakładów wzajemnych. Pozwoli to organowi sprawującemu nadzór na skuteczne i efektywne żądanie dokumentacji związanej z urządzaniem zakładów wzajemnych przez sieć Internet, co zwłaszcza w przypadku podmiotu, który zlokalizuje urządzenia przetwarzające i przechowujące informacje oraz dane w urządzeniach zlokalizowanych poza Polską byłoby znacznie utrudnione oraz czasochłonne. Szybkość pozyskiwania danych ma znaczenie m. in. dla zabezpieczenia interesów finansowych grających, w szczególności w sytuacjach spornych – grający przeciwko urządzającemu zakłady wzajemne, w tym w celu skutecznego zapewnienia możliwości skorzystania z zabezpieczenia finansowego składanego organowi wydającemu zezwolenie przez urządzającego zakłady wzajemne z tytułu roszczeń związanych z wypłatą wygranych.

Jednocześnie należy wskazać, że uzyskiwanie tych danych w ramach pomocy prawnej z innych państw UE jest długotrwałe. Z praktyki wynika, że czynności dowodowe w takich sytuacjach trwają nawet kilka lat, co często mogłoby uniemożliwić wykorzystanie zabezpieczenia finansowego ze szkodą dla grającego.

W tym zakresie wskazano, iż podmiot urządzający zakłady wzajemne w sieci Internet ma obowiązek usytuowania na terytorium RP jedynie urządzenia do archiwizacji danych wymienianych pomiędzy tym podmiotem a uczestnikiem zakładu wzajemnego oraz danych niezbędnych do identyfikacji uczestnika zakładu wzajemnego. Rozwiązanie to pozwoli odciążyć podmioty prowadzące działalność w zakresie zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet od szeregu czynności związanych z dokumentowaniem prowadzonej działalności oraz zwiększyć ochronę danych osobowych grających poprzez określenie sposobu i warunków archiwizacji tych danych. Dodać należy, że tego rodzaju rozwiązanie funkcjonuje już w innych krajach członkowskich UE – np. we Francji. Na podmiot nałożono również obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa danych, który polega nie tylko na odpowiedniej ochronie danych przed nieuprawnionym dostępem, ale również na zabezpieczeniu, aby zarchiwizowane dane nie uległy zniszczeniu. Przepis ust. 4 wskazuje na obowiązek

zapewnienia funkcjonariuszowi celnemu przez podmiot urządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet dostępu do danych zawartych na urządzeniu archiwizującym, przy czym podmiot urządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet ma możliwość wyboru formy wykonania tego obowiązku. Podmiot może bowiem zapewnić funkcjonariuszom celnym dostęp do danych przechowywanych w urządzeniu archiwizującym w miejscu ich przechowywania albo poprzez zdalny dostęp do danych zgromadzonych w urządzeniu archiwizującym. Podmiot powinien dostarczyć odpowiednie narzędzia i oprogramowanie umożliwiające odczytywanie, przetwarzanie i kopiowanie danych. Określony został również okres przechowywania danych – wynoszący 5 lat, a jednocześnie wskazano na obowiązek usunięcia tych danych po upływie tego terminu. Regulacja ust. 8 stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia sposobu archiwizacji danych, w tym warunków dotyczących urządzeń służących do archiwizacji oraz ich oprogramowania, oraz zakres danych, które podmiot urządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet jest obowiązany archiwizować. W tym zakresie minister powinien uwzględnić zapewnienie bezpieczeństwa, integralności i kompletności przechowywanych i udostępnianych danych oraz zapewnienie możliwości ich uzyskiwania z podziałem na zakłady wzajemne prowadzone na różnych stronach internetowych i w ramach poszczególnych zezwoleń, a w przypadku określenia zakresu danych powinien uwzględnić konieczność zapewnienia prawidłowej kontroli i zapobiegania oszustwom oraz zapewnienia weryfikacji przestrzegania przez podmiot przepisów regulujących ten rodzaj działalności.

Art. 15e dotyczy przeprowadzania transakcji wynikających z zakładów. Zgodnie z prawodawstwem wtórnym UE dotyczącym sektora bankowego, tj. dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, ma zastosowanie zasada jednolitej licencji bankowej UE. Zasada ta oznacza, że instytucje kredytowe uprawnione do prowadzenia operacji bankowych w dowolnym państwie członkowskim, pod warunkiem spełnienia wszystkich kryteriów określonych w wyżej wspomnianej dyrektywie, mają prawo do wykonywania swych działań w trybie swobodnego świadczenia usług na terytorium innego państwa członkowskiego, a zatem, dodatkowo, bez obowiązku tworzenia oddziału na terytorium tego państwa członkowskiego. Z tych też względów w celu zapewnienia zgodności projektowanych przepisów z prawem

Europejskim niezbędne jest stworzenie możliwości operatorom, którzy uzyskują zezwolenie na urządzenie zakładów wzajemnych przez sieć Internet, wyboru, na potrzeby swojej działalności, przeprowadzania transakcji wynikających z zakładów, albo przez bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), lub poprzez oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe, bądź poprzez instytucje kredytowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe prowadzące działalność przez oddział lub w ramach działalności transgranicznej.

Pkt 4

W nowym brzmieniu art. 17 uwzględniono regulacje analogiczne do dotychczas obowiązujących, związane z nabywaniem, produkcją oraz zabezpieczeniem kartonów do gry bingo pieniężne. W celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu kartonami do gry bingo pieniężne minister właściwy do spraw finansów publicznych określi warunki produkcji, sprzedaży i treść kartonu.

Pkt 5

Ustawa określa także, jakie wymogi muszą spełniać automaty do gier, w tym minimalną zaprogramowaną wartość wygranej na poziomie 75 %. Wprowadzenie minimalnego wskaźnika wygranej ma na celu ochronę interesów graczy, tak aby podmioty zarządzające gry na automatach przeznaczały co najmniej 3/4 przychodów na wygrane, a jednocześnie, dokonując zmian jej wysokości, nie stosowały systemu zachęt, wprowadzając w określonych warunkach wskaźnik w znacznej wysokości, a następnie znacznie go obniżając.

Pkt 6

W ustawie poszerza się krąg podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji o wysokości wygranej i przegranej w grach hazardowych. Informacje te będą także ujawniane na żądanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach prowadzonego postępowania sprawdzającego, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. W toku postępowania sprawdzającego, które ma na celu stwierdzenie, czy osoba nim objęta daje rękojmię zachowania tajemnicy, ustala się m.in., czy istnieją wątpliwości dotyczące ukrywania lub świadomego niezgodnego z prawdą podawania przez osobę sprawdzaną

w postępowaniu sprawdzającym informacji mających znaczenie dla ochrony informacji niejawnych, a także występowania związanych z tą osobą okoliczności powodujących ryzyko jej podatności na szantaż lub wywieranie presji. Ponadto w toku postępowania sprawdzającego ustala się, czy istnieją wątpliwości związane z różnicą między poziomem życia osoby sprawdzanej a uzyskiwanymi przez nią dochodami oraz związane z ewentualnymi informacjami o chorobie psychicznej lub innych zakłóceniach czynności psychicznych ograniczających sprawność umysłową i mogących negatywnie wpłynąć na zdolność osoby sprawdzanej do zajmowania stanowiska albo wykonywania prac związanych z dostępem do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową. Zatem informacje o wysokości wygranej i przegranej w grach hazardowych osoby sprawdzanej mogą być przydatne przy wydawaniu poświadczenia bezpieczeństwa.

Pkt 7

Zaproponowane regulacje mają na celu umożliwienie przeprowadzenia weryfikacji deklarowanych przez podmiot zobowiązań podatkowych. W tym celu wprowadza się ustawowy obowiązek wyposażenia automatów do gier w system trwałej rejestracji i zapamiętywania danych. System powinien pozwalać na ustalenie podstawy opodatkowania i nie może wpływać na przebieg i rezultat gry. Dotychczas zakres tych spraw był regulowany rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie warunków urządzania gier i zakładów wzajemnych (Dz. U. Nr 102, poz. 946, z późn. zm.).

W przypadku stosowania przez podmiot, na wewnętrzne potrzeby, urządzeń lub systemów w celu odczytywania danych lub systemów łączących automaty, takie systemy i urządzenia nie mogą mieć wpływu na przebieg i rezultat gry.

Ponadto dopuszcza się łączenie automatów do gier w system umożliwiający kumulowanie wygranych wyłącznie w jednym kasynie gry. Przedstawiona propozycja ma na celu jednoznaczne wskazanie, że system umożliwiający kumulację wygranych w grach na automatach będzie mógł mieć zastosowanie wyłącznie w obrębie jednego kasyna gry. Tym samym zatwierdzone od 2004 r. regulaminy gier na automatach w salonach gier i kasynach będą wymagały zmiany w części umożliwiającej obecnie łączenie automatów w system dla wspólnej wygranej w kilku ośrodkach. Powyższe jest realizacją polityki rządu ograniczania zasięgu gier hazardowych i ochrony

społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu (kumulacje niewątpliwie stanowią zachętę do gry).

Pkt 8

Ustawa określa, kto może eksploatować (podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie lub wykonujące monopol państwa w zakresie gier) automaty i urządzenia do gier, ogólne warunki eksploatacji przez podmioty urządzeń do gier po dokonaniu badania przez jednostki badające, jak również warunki dokonania badań sprawdzających. Celem wskazanej regulacji jest pełna kontrola państwa nad eksploatowanymi automatami i urządzeniami do gier hazardowych.

Eksploatacja urządzeń wykorzystywanych do gier losowych i gier na automatach wymaga uprzedniej rejestracji automatów i urządzeń do gier. Rejestracja dotyczy tylko urządzeń mających wpływ na wynik gry. Wymóg ten nie dotyczy terminali w grach liczbowych, ponieważ są to urządzenia do gier mające wpływ na treść zakładu, lecz nie na wynik gry. Natomiast urządzenia wykorzystywane do zawierania zakładów wzajemnych nie mają wpływu na treść zakładu, który jest zawierany między graczem a zarządzającym zakładem.

Proponuje się, aby automaty i urządzenia do gier mogły być eksploatowane i użytkowane przez podmioty posiadające zezwolenie lub koncesję na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych i gier na automatach oraz podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez wyznaczonego naczelnika urzędu celnego.

Wyznaczony naczelnik urzędu celnego rejestruje automaty i urządzenia do gier na podstawie opinii jednostki badającej, upoważnionej do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Rejestracja urządzenia do gier lub automatu wygasa po 6 latach od jej dokonania.

W celu uniknięcia uznaniowości organu przy rejestracji automatu lub urządzenia do gier przepisy określają warunki rejestracji i cofnięcia rejestracji urządzenia lub automatu.

Koszty rejestracji automatów i urządzeń do gier, tak jak dotychczas, będzie ponosił podmiot zarządzający gry.

W przypadku uzasadnionego podejrzenia naczelnika urzędu celnego, że urządzenie lub automat do gier nie spełnia wymogów ustawowych, na zlecenie naczelnika urzędu

celnego jednostki badające będą zobowiązane do przeprowadzenia badań sprawdzających automatów i urządzeń do gier. Czas badania sprawdzającego od dnia otrzymania zlecenia przez podmiot nie może przekroczyć 60 dni.

Koszty badań sprawdzających nie powinny odbiegać od średnio stosowanych stawek za tego typu badania. Kosztem badania sprawdzającego przeprowadzonego na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego obciąża się podmiot zarządzający gry w przypadku niespełnienia przez urządzenie lub automat wymogów określonych w ustawie.

Do celów kontrolnych podmioty eksploatujące automaty i urządzenia do gier mają obowiązek poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o przemieszczeniu, zawieszeniu oraz wycofaniu z eksploatacji automatów lub urządzeń do gier. Z tej samej przyczyny podmioty zarządzające gry i posiadające zarejestrowane urządzenia do gier i automaty do gier mają obowiązek zgłaszać pisemnie, nie później niż w terminie 2 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przypadki zniszczenia lub kradzieży zarejestrowanych urządzeń do gier i automatów do gier.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, mając na względzie ochronę interesów uczestników gier i zabezpieczenie zobowiązań wobec budżetu państwa. Rozporządzenie określi między innymi, na czym polegać będzie badanie automatu lub urządzenia do gry, niezbędne elementy opinii technicznej, zasady przemieszczania, zawieszania, wycofywania z eksploatacji urządzeń do gier.

Właściwość miejscowa naczelników urzędów celnych w zakresie spraw określonych powyżej ustalana będzie według miejsca lokalizacji ośrodka gier albo miejsca eksploatacji urządzenia do gier, zaś obszary ich właściwości miejscowej określi rozporządzenie.

W rozporządzeniu, o którym mowa powyżej, wyznaczony zostanie również naczelnik urzędu celnego (jeden organ) właściwy do rejestracji i eksploatacji urządzeń do gier liczbowych wykorzystywanych w toku działalności przez podmiot realizujący monopol państwa w zakresie gier. Dopuszczeniu do eksploatacji podlegają urządzenia wykorzystywane do losowań w grach liczbowych urządzanych i prowadzonych przez podmioty realizujące monopol państwa w zakresie gier. Aktualnie monopol państwa w zakresie gier liczbowych realizuje jednoosobowa spółka Skarbu Państwa –

Totalizator Sportowy Sp. z o.o., która do celów prowadzonej działalności wykorzystuje kilka urządzeń losujących. Urządzenia te zlokalizowane są w Warszawie i posiadają stosowne dopuszczenie do eksploatacji i użytkowania.

W przypadku gry telebingo, która nie jest obecnie urządzana, jej ewentualne urządzenie będzie wymagać rejestracji urządzenia do losowania kul. Właściwość naczelnika urzędu celnego w tym zakresie zostanie wyznaczona na tych samych zasadach, co dla rejestracji urządzeń do gier liczbowych.

Badania automatów i urządzeń do gier prowadzi obecnie kilkanaście jednostek badających upoważnionych przez Ministra Finansów. Analogicznie jak w przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych określono, że automaty i urządzenia do gier są badane przez upoważnione przez Ministra Finansów jednostki. Wykaz tych jednostek jest publikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów i zainteresowane podmioty mogą przeprowadzać badania za ich pośrednictwem według własnego wyboru.

Ustawa zakłada, że każda z jednostek upoważnionych do badania urządzeń do gier będzie musiała spełniać poniższe kryteria:

- 1) posiadać akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub jednostki akredytującej państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego będącej sygnatariuszem Wielostronnego Porozumienia EA (European co-operation for Accreditation Multilateral Agreement);
- 2) zapewniać odpowiedni standard przeprowadzanych badań, w tym przeprowadzanie ich przez osoby o odpowiedniej wiedzy technicznej w zakresie automatów i urządzeń do gier, oraz dysponować odpowiednim wyposażeniem technicznym;
- 3) osoby zarządzające tą jednostką oraz osoby przeprowadzające badania automatów i urządzeń do gier powinny posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiadać autonomiczność względem podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier hazardowych oraz ich organizacji i stowarzyszeń, w szczególności osoby wyżej wymienione nie mogą pozostawać z podmiotami

prowadzącymi działalność w zakresie gier hazardowych w stosunkach, które mogą wywoływać uzasadnione zastrzeżenia do ich bezstronności.

Określając powyższe kryteria założono, że organ będzie się kierował jak największym obiektywizmem przy wyborze jednostek badających do przeprowadzania badań automatów i urządzeń do gier.

Wskazano także, jakie dokumenty potwierdzające spełnienie ww. warunków powinna w szczególności złożyć jednostka badająca wraz z wnioskiem o udzielenie upoważnienia do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Są to: certyfikat akredytacji, certyfikaty lub inne dokumenty określające standard przeprowadzanych badań, aktualne zaświadczenia, że osoby wymienione w art. 23f ust. 1 pkt 3 nie były skazane za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe, oświadczenia złożone, pod rygorem odpowiedzialności karnej, przez osoby wymienione w art. 23f ust. 1 pkt 3, że nie pozostają z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie gier hazardowych, ani z osobami: zarządzającymi takim podmiotem lub go reprezentującymi, będącymi akcjonariuszami (wspólnikami) takiego podmiotu lub jego pracownikami – w stosunku prawnym lub faktycznym, który może wywoływać uzasadnione zastrzeżenia do ich bezstronności. Upoważnienia udziela się na okres nie dłuższy niż do upływu okresu ważności akredytacji. Odmowa udzielenia upoważnienia następuje w drodze decyzji.

Odmowa wykonania badania sprawdzającego przez jednostkę badającą skutkuje natychmiastowym cofnięciem upoważnienia do badań, natomiast nieprzeprowadzenie badań przez jednostkę badającą w terminie określonym w ustawie może w uzasadnionych przypadkach skutkować cofnięciem upoważnienia. Minister właściwy do spraw finansów publicznych cofa upoważnienie jednostce badającej także wówczas, gdy przestanie ona spełniać warunki określone w ustawie.

Pkt 9

Proponuje się, aby osoby nadzorujące i bezpośrednio prowadzące loterie fantowe o puli nagród nieprzekraczającej równowartości kwoty bazowej, o której mowa w art. 70 ustawy, nie musiały uzyskiwać świadectwa zawodowego. W przypadku loterii o niskiej łącznej wartości wygranych organizowanych np. przez szkoły, parafie, domy dziecka, wymóg uzyskiwania świadectwa zawodowego dla organizatora lub prowadzącego okazjonalnie loterie spowoduje, iż loterie w dalszym ciągu będą organizowane bez

występowania o zezwolenie organów Służby Celnej. W takim wypadku wydaje się wystarczające uzyskanie zezwolenia na organizację takiej loterii bez wprowadzania dodatkowych warunków.

Pkt 10

W dalszej kolejności ustawodawca określa limity wiekowe dla uczestnictwa w zakładach wzajemnych urządzanych przez sieć Internet. Powyższe wynika z realizacji polityki państwa ochrony nieletnich przed negatywnymi skutkami hazardu.

Pkt 11

W art. 28 ust. 2 ustawy wyłączono możliwość powierzania określonych w tym przepisie czynności z zakresu prowadzenia działalności w zakładach wzajemnych przyjmowanych przez sieć Internet. Regulacja ta ma służyć wyeliminowaniu obchodzenia przepisów dotyczących lokalizacji urzędzeń przetwarzających i przechowujących informacje na terytorium RP.

Pkt 12

Kolejny przepis umożliwia reklamę i promocję zakładów wzajemnych na stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów. Powyższe jest konsekwencją umożliwienia przyjmowania zakładów przez sieć Internet. Analogicznie możliwa jest reklama i promocja w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych.

Pkt 13

Niniejsza regulacja proponuje wprowadzenie wyraźnego zakazu urządzania gier hazardowych (poza zakładami wzajemnymi) w sieci Internet. Przyczyny niniejszego zakazu zostały omówione w części ogólnej uzasadnienia.

Należy tu wskazać nową linię w orzecznictwie unijnym, która pojawiła się wraz z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości (ETS) w sprawie C-42/07 (Bwin i Liga Portuguesa de Futbol vs. Santa casa da Misericordia de Lisboa) dotyczącym wątpliwości sądu portugalskiego, czy zakaz oferowania gier internetowych przez podmiot z innego państwa narusza wolność świadczenia usług określoną w art. 49 TWE.

W tej sprawie ETS udzielił m.in. następującej odpowiedzi:

- prawo portugalskie tworzy ograniczenia wolności w dostarczaniu usług, które jest usprawiedliwione nadrzędnym interesem dobra publicznego (bezpieczeństwem i zdrowiem, ochroną konsumentów, zapobieganiem oszustwom i zachęcaniu do trwonienia pieniędzy na gry i zakłady wzajemne, jak również generalną potrzebą zachowania porządku publicznego),
- ograniczenia prawa mogą być stosowane, ponieważ są niezbędne, właściwe i niedyskryminujące w stosunku do celu, do którego dążą,
- zakaz pozwala na „kanalizowanie” gier i zakładów wzajemnych, co umożliwi kontrolowanie ich obiegu i zapobieganie ryzyku związanemu z wykorzystaniem takich operacji do celów związanych z oszustwami albo innymi celów przestępczych,
- z powodu braku prawa wspólnotowego, które harmonizowałoby ten obszar, każde państwo członkowskie musi zdecydować poprzez stosowane prawo, zgodnie ze swoją własną skalą wartości, co jest niezbędne, aby zapewnić ochronę interesów, jakie zostały przedstawione w pytaniu,
- każde państwo członkowskie ma władzę, aby kreować cele własnej polityki w obszarze gier losowych i zdefiniować szczegółowo poziom ochrony,
- fakt, że operator legalnie oferuje gry losowe przez Internet w innym państwie członkowskim, nie może być rozważany jako wystarczająca gwarancja dla krajowych konsumentów, że będą oni chronieni przed ryzykiem związanym z oszustwami i inną przestępczością,
- brak bezpośredniego kontaktu pomiędzy konsumentami i operatorami w grach losowych dostępnych przez Internet bardzo znacząco zwiększa ryzyko oszustw popełnianych przez operatorów przeciwko konsumentom w porównaniu do tradycyjnego rynku tych gier.

Tym samym określone w projekcie dopuszczenie możliwości urządzania przez sieć Internet tylko zakładów wzajemnych jest całkowicie uzasadnione i proporcjonalne do celu, który ma być osiągnięty. Celem tym jest:

- ochrona własnych obywateli przed uzależnieniem (zakaz gier kasynowych w Internecie, należących do gier o najwyższym stopniu uzależnienia, weryfikacja wieku uczestników zakładów przyjmowanych przez sieć Internet),

- walka z szarą strefą i praniem brudnych pieniędzy (transakcje za pośrednictwem banków działających na terytorium RP, zainstalowanie urządzeń na terytorium RP),
- ochrona przed oszustwami i przestępczością (domeny przypisane do polskich stron, zabezpieczenie dowodów udziału przed ingerencją osób nieuprawnionych).

Pkt 14, 16 – 18 i 21

Kolejne zmiany ustawy zawarte w pkt 14, 16 – 18 i 21 odnośnie do zakładów wzajemnych określają elementy wniosku o udzielenie zezwolenia w przypadku ubiegania się o zezwolenie na urządzenie zakładów przez sieć Internet, elementy zezwolenia oraz zasady jego zmiany, a także dzień powstania obowiązku podatkowego.

Dalsze przepisy regulują również wysokość wymaganego zabezpieczenia oraz wysokość opłat za zezwolenie na urządzenie zakładów przez sieć Internet.

Przepisy te są konsekwencją wprowadzenia możliwości urządzania zakładów wzajemnych przez Internet.

Pkt 15

Dodano art. 38 ust. 3 dotyczący loterii fantowej, wskazujący, że do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie loterii fantowej o puli nagród nieprzekraczającej równowartości kwoty bazowej, o której mowa w art. 70 ustawy, dołącza się oświadczenie osoby nadzorującej oraz bezpośrednio prowadzącej loterię fantową o znajomości przepisów ustawy o grach hazardowych w zakresie loterii fantowych.

Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, w przypadku loterii o niskiej łącznej wartości wygranych organizowanych np. przez szkoły, parafie, domy dziecka, wymóg uzyskiwania świadectwa zawodowego dla organizatora okazjonalnej loterii organizowanej np. przez radę rodziców w szkole spowoduje, iż loterie w dalszym ciągu będą organizowane bez zezwoleń udzielanych przez organy Służby Celnej. W takim wypadku wydaje się wystarczające uzyskanie zezwolenia na organizację takiej loterii. Proponuje się natomiast, aby jednym z elementów wniosku o uzyskanie zezwolenia na urządzenie loterii fantowej o puli nagród nieprzekraczającej równowartości kwoty bazowej, o której mowa w art. 70 ustawy, było dołączenie przez osobę nadzorującą lub

prowadzącą loterię oświadczenia o znajomości przepisów ustawy o grach hazardowych w zakresie loterii fantowych, zamiast zdawania przez nią egzaminu.

Pkt 19

Wprowadzane zmiany w organizacji urzędowania zakładów wzajemnych wiążą się również z koniecznością ustalenia odpowiedniej wysokości zabezpieczenia, jakie jest obowiązany złożyć podmiot urządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet. Wysokość zabezpieczenia ustalona na kwotę 480 000 zł odpowiada wysokości zabezpieczenia, jakie powinien złożyć podmiot prowadzący 100 punktów przyjmowania zakładów wzajemnych.

Pkt 20

W art. 69 ust. 1 pkt 3 lit. b i c wprowadza się zmianę w zakresie wysokości opłaty za zezwolenie na urządzanie zakładów wzajemnych na dotychczasowych warunkach oraz przez sieć Internet. Wysokość opłaty za urządzanie zakładów wzajemnych (2000 % kwoty bazowej) oraz dodatkowo za każdy punkt przyjmowania zakładów wzajemnych (50 % kwoty bazowej) pozostawiono bez zmian. Wysokości opłaty za zezwolenie na urządzanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet określono dodatkowo w wysokości 2000 % oraz dodatkowo za każdą stronę internetową wykorzystywaną do urządzania zakładów wzajemnych w wysokości 5000 % kwoty bazowej, co odpowiada równowartości wysokości opłaty za zezwolenie dla 100 punktów przyjmowania zakładów wzajemnych. Zatem, aby podmiot mógł urządzać zakłady wzajemne przez sieć Internet, wykorzystując do tego celu jedną stronę internetową, powinien wnieść opłatę w wysokości 9000 % kwoty bazowej (2000 % + 2000 % + 5000 %).

W art. 69 ust. 1 pkt 4 wprowadza się zmianę w zakresie wysokości opłaty za zezwolenie na urządzanie loterii fantowej spełniającej warunek, o którym mowa w art. 38 ust. 2. Opłata będzie wynosić 5 % kwoty bazowej. W takim wypadku opłata powinna być dostosowana do możliwości płatniczych organizatora i pełnić funkcję bardziej rejestracyjną niż fiskalną, stąd proponuje się jej obniżenie do wysokości 5 % kwoty bazowej. Natomiast bez zmian pozostawiono wysokość opłaty za zezwolenia na urządzanie innej loterii fantowej albo gry bingo fantowe, która wynosi 100 % kwoty bazowej, a gdy zezwolenie dotyczy gier urządzanych na obszarze jednego województwa – 50 % kwoty bazowej.

Pkt 22

Projektodawca wprowadza zmiany również w zakresie dotyczącym działania Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych, z którego środków będą finansowane działania dotyczące również innych uzależnień niestanowiących uzależnień od substancji psychoaktywnych niż tylko uzależnienia od hazardu.

Pkt 23

Ustawa rozszerza również katalog podmiotów podlegających karom pieniężnym, określonych w art. 89 ust. 1, o urządzających gry hazardowe bez wymaganej rejestracji automatu lub urządzenia do gry. Wysokość kary w tym przypadku będzie wynosiła, tak jak dla podmiotów urządzających gry bez zezwolenia lub koncesji, 100 % przychodu uzyskanego z urządzanej gry.

Art. 2

Przepis wprowadzający zmianę w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych ma na celu odzwierciedlenie w tej ustawie projektowanego art. 75e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, który wprowadza uprawnienie organu Służby Celnej do żądania dokonania blokady rachunku. Ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, wprowadzając skorelowany z tym prawem obowiązek kasy, zobowiązuje ją do uniemożliwienia dysponowania i korzystania ze wszystkich wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku członka kasy przez okres 72 godzin od momentu otrzymania żądania blokady rachunku.

Art. 3

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe dodaje się przepis, zgodnie z którym bank dokonuje blokady środków na rachunku bankowym w całości, również na żądanie blokady rachunku, o którym mowa w art. 75e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. Podobnie jak w przypadku ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, przepis w ustawie – Prawo bankowe stanowi odzwierciedlenie projektowanego art. 75e ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. Ustawa ta wprowadza prawo organu Służby Celnej do żądania dokonania blokady rachunku, a ustawa – Prawo bankowe wprowadza skorelowany z tym prawem obowiązek banku.

Art. 4

Ustawą dokonuje się zmian także w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Zmiana w art. 9c tej ustawy polega na rozszerzeniu, w stosunku do obecnie obowiązującego przepisu, katalogu osób podlegających identyfikacji o osoby wchodzące do salonów gry bingo pieniężne. Dotychczas obowiązek identyfikacji odnosił się tylko do klientów kasyn gry. Zmiana ta jest związana z rozciągnięciem, w art. 15a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, obowiązku rejestracji gości na wszystkie ośrodki gier, a więc także na salony gry bingo pieniężne. Zmiana ma na celu ujednoczenie obowiązków podmiotów wynikających z obu ustaw.

Zmiana art. 33 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, polegająca na dodaniu w tym przepisie pkt 1a, pozwoli na uzyskiwanie od Generalnego Inspektora Informacji Finansowej przez Szefa Służby Celnej lub upoważnione przez niego osoby informacji o transakcjach objętych przepisami tej ustawy. Generalny Inspektor Informacji Finansowej będzie udostępniać, na pisemny i uzasadniony wniosek, informacje dotyczące zakresu zadań wykonywanych przez Służbę Celną, tj. m.in. informacje niezbędne w celu poszukiwania środków pochodzących z gier urządzanych nielegalnie w sieci Internet. Generalny Inspektor Informacji Finansowej będzie również posiadał uprawnienie do informowania Szefa Służby Celnej o takich transakcjach z własnej inicjatywy.

Art. 5

Ustawą dokonuje się także zmiany w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Zgodnie z art. 3a tej ustawy świadczenie usług drogą elektroniczną podlega prawu państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na którego terytorium usługodawca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. W celu wyłączenia stosowania tej zasady w stosunku do usług świadczonych drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych w ustawie tej dodaje się przepis art. 3aa. Przepis ten ma na celu wyraźne wskazanie, iż świadczenie usług drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych podlega prawu polskiemu, w przypadku gdy gra hazardowa jest urządzana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tzn. gdy usługodawca prowadzi działalność na warunkach

określonych w ustawie o grach hazardowych (np. korzystanie z serwera umiejscowionego na terytorium Polski). Świadczenie tych usług podlega prawu polskiemu także wówczas, gdy usługobiorca uczestniczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w grze hazardowej oraz gdy usługa jest kierowana do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności dostępne jest korzystanie z niej w języku polskim lub jest reklamowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem jeżeli usługodawca będzie świadczył usługi w języku polskim, np. strona internetowa umożliwiająca gry kasynowe (np. ruletkę) będzie eksponowana w języku polskim, to również wtedy usługa ta będzie podlegała prawu polskiemu. Wszystkie trzy przesłanki warunkujące stosowanie prawa polskiego są oparte na zasadzie terytorialności świadczenia lub korzystania z oferowanej usługi. Mając na uwadze projektowany art. 29a ustawy o grach hazardowych, którym wyraźnie wprowadza się zakaz urządzania gier hazardowych przez sieć Internet oraz wyraźny zakaz uczestniczenia w takich grach (z wyłączeniem ust. 3 – internetowe zakłady wzajemne), konieczne jest sformułowanie odpowiednich warunków świadczenia usług również dla podmiotów, które nie uzyskały w Polsce stosownego zezwolenia, a świadczą takie usługi spoza terytorium Polski.

Art. 6

Zmiany w art. 180a i 180d Prawa telekomunikacyjnego mają na celu umożliwienie uzyskiwania przez Służbę Celną od operatorów telekomunikacyjnych (sieci komórkowych i stacjonarnych) danych w postaci ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego inicjującego połączenie lub do którego kierowane jest połączenie, określenia daty i godziny połączenia, czasu jego trwania oraz rodzaju połączenia i lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego. Uzyskiwanie tych danych warunkuje skuteczne prowadzenie czynności w toku postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, a jednocześnie nie powoduje naruszenia tajemnicy korespondencji. Przepis ten nie uprawnia do stosowania kontroli korespondencji np. w postaci podsłuchu czy odczytywania krótkich wiadomości tekstowych. Powyższe zmiany są konieczne dla zapewnienia Służbie Celnej możliwości przeciwdziałania i zwalczania przestępstw związanych z hazardem, w tym za pośrednictwem sieci Internet. W art. 180d wprowadzono także zmianę doprecyzowującą, jednoznacznie wskazując, że

przedsiębiorcy telekomunikacyjni wykonują na własny koszt czynności określone w tym przepisie dla sądów i prokuratorów.

Ponadto w art. 180g uzupełniono obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o konieczność przekazywania Prezesowi UKE informacji o łącznej liczbie przypadków, w których dane wskazane w art. 180c są udostępniane Służbie Celnej.

Art. 7

W przepisie tym wprowadza się szereg zmian w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. W przepisie określającym zadania Służby Celnej wprowadza się zmianę redakcyjną w art. 2 ust. 1 pkt 6 lit. e ustawy o Służbie Celnej, który ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych wprowadził nowe zadanie dla tej służby w postaci ścigania przez Służbę Celną również przestępstw w zakresie niestosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych.

Następna zmiana w ustawie o Służbie Celnej polega na uchyleniu art. 34 ust. 1 pkt 2 lit. g tej ustawy. Przepis ten zobowiązywał podmioty zarządzające i prowadzące gry lub zakłady wzajemne do zgłaszania właściwemu naczelnikowi urzędu celnego przypadków zniszczenia lub kradzieży urządzeń do gier. Obowiązek ten określony będzie w art. 23c pkt 3 ustawy o grach hazardowych, stąd należało go uchylić w ustawie o Służbie Celnej.

Ponadto w art. 34 ust. 1 dodaje się pkt 3, który określa specyficzne obowiązki podmiotu zarządzającego zakłady wzajemne przez sieć Internet. Podmiot ten jest bowiem zobowiązany zapewnić funkcjonariuszowi celnemu dostęp do danych przechowywanych w urządzeniu archiwizującym, o którym mowa w dodawanym art. 15d ustawy o grach hazardowych – w miejscu ich przechowywania albo poprzez zdalny dostęp do danych zgromadzonych w urządzeniu archiwizującym. Warto przy tym wskazać, iż to podmiot zarządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet ma możliwość wyboru formy wykonania tego obowiązku.

Następna zmiana jest ściśle związana z powyżej określoną możliwością udostępniania funkcjonariuszowi celnemu danych zawartych na urządzeniu archiwizującym za pomocą systemów teleinformatycznych. W tym przypadku zaistniała konieczność określenia, iż organ Służby Celnej uzyskuje dostęp do wyżej wskazanych danych na

podstawie pisemnej zgody podmiotu zarządzającego zakłady wzajemne przez sieć Internet.

Kolejna zmiana w ustawie o Służbie Celnej polega na dodaniu przepisu art. 75d umożliwiającego uzyskiwanie przez Służbę Celną danych od operatorów telekomunikacyjnych (sieci komórkowych i stacjonarnych) w postaci ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego inicjującego połączenie lub do którego kierowane jest połączenie oraz określenia daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania, rodzaju połączenia i lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego (ust. 1). Wprowadzenie tego przepisu podyktowane jest potrzebą wyposażenia Służby Celnej w skuteczne narzędzie umożliwiające prowadzenie postępowań w sprawach o przestępstwo skarbowe, a jednocześnie niepowodujące naruszenia tajemnicy korespondencji. Przepis ten nie uprawnia do stosowania kontroli korespondencji w postaci podsłuchu czy odczytywania krótkich wiadomości tekstowych.

Przepis określa również podstawowe zasady przekazywania Służbie Celnej danych telekomunikacyjnych (ust. 2). Należy dodać, że – za porozumieniem z podmiotem prowadzącym działalność telekomunikacyjną – przepis wprowadza możliwość przekazywania tych danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych (ust. 2 pkt 3 i ust. 3). Zastosowanie tej procedury jest jednak uzależnione (ust. 4) od specyfiki wykorzystywanych sieci telekomunikacyjnych, które powinny zapewniać możliwość ustalenia osoby uzyskującej dane oraz oferować zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych. Dodatkowo (ust. 4 pkt 2) wykorzystywanie sieci telekomunikacyjnych musi być uzasadnione specyfiką lub zakresem zadań wykonywanych przez jednostki organizacyjne Służby Celnej lub prowadzonych przez nie czynności. Uzasadnieniem dla przyjęcia takiego rozwiązania jest możliwość uzyskiwania potrzebnych danych w sposób szybki, z użyciem stałych pełnomocnictw, bez konieczności sporządzania odrębnych pisemnych wniosków. Nałożone na organy Służby Celnej w tym przepisie ograniczenia niwelują ryzyko nadmiernego korzystania z tego uprawnienia. Ograniczeniami tymi są: potrzeba odrębnego wniosku lub upoważnienia sporządzanego na poziomie dyrektora izby celnej albo Szefa Służby Celnej oraz, w przypadku przekazywania danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych, konieczność porozumienia się z podmiotem prowadzącym działalność telekomunikacyjną i potrzeba

uzasadnienia specyfiką i zakresem działań. W przepisie (ust. 5) określono również sposób postępowania z materiałami zawierającymi dane telekomunikacyjne nieprzydatne dla postępowań o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe. Materiały takie będą podległy niezwłocznemu komisijnemu niszczeniu.

Dodano także przepis art. 75e, który umożliwia organom Służby Celnej zabezpieczenie na okres 72 godzin środków pochodzących z czynu, o którym mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia takiego czynu zabronionego. Celem projektowanej nowelizacji, wzorowanej na kompetencjach Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, jest wyposażenie Służby Celnej w szybkie i efektywne narzędzie zabezpieczenia wartości majątkowych podmiotów urządzających lub prowadzących nielegalną grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Zaproponowany 72-godzinny termin stanowi kompromis pomiędzy potrzebą pozostawienia czasu na przygotowanie formalnego postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym a potrzebą ochrony podmiotów przed nieuzasadnionym zabezpieczeniem oraz przed przewlekłością postępowania. Zgodnie bowiem z ust. 2, w przypadku gdy w powyższym terminie postanowienie nie zostanie wydane, blokada rachunku upada.

Równocześnie z żądaniem blokady rachunku, organ Służby Celnej będzie obowiązany wystąpić o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, co będzie stanowiło jednocześnie poddanie kontroli organu zewnętrznego (prokuratora) jego działania w tym zakresie.

Art. 8

Artykuł 8 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty urządzające gry w kasynach gry i w salonach gry bingo pieniężne zobowiązane do prowadzenia rejestracji gości są obowiązane dostosować swoją działalność do nowych przepisów w tym zakresie w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a w zakresie zainstalowania audiowizyjnego systemu kontroli gier w okresie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Dotychczas rejestracja gości i system wizyjny kontroli funkcjonują tylko w kasynach gry, a zgodnie z nowymi regulacjami rejestracja gości będzie dotyczyła również działalności prowadzonej w salonach gry bingo pieniężne.

Ponadto do prowadzenia rejestracji gości będą zobowiązane także podmioty prowadzące działalność w zakresie gier na automatach w salonach gier na automatach

przez okres pozostały do wygaśnięcia zezwolenia. Muszą one rozpocząć prowadzenie rejestracji gości na zasadach takich jak kasyna gry i salony gry bingo pieniężne w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Obowiązek ten wygaśnie wraz wygaśnięciem zezwolenia. Przepis ten zobowiązuje także podmioty prowadzące działalność w zakresie gier na automatach w salonach gier na automatach, tak jak dotychczas, do wyposażenia tych salonów w niezależne od sieci ogólnodostępnej zapasowe źródła energii elektrycznej oraz w instalacje przeciwzakłócenkowe zapewniające ciągły i niezakłócony przebieg gier.

Przepis ma na celu określenie nowych zasad funkcjonowania ośrodków gier (w tym salonów gier) w związku z nowymi przepisami, tak aby dotychczas działające ośrodki gier działały na takich samych zasadach i miały takie same obowiązki jak ośrodki nowo powstające.

Art. 9

Art. 9 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty urządzające gry na automatach są obowiązane dostosować eksploatowane automaty do wymogu zaprogramowania wartości wygranych na poziomie nie niższym niż 75 %. Do tego warunku automaty należy dostosować w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Obowiązek ten dotyczy automatów, na których są urządzone gry w kasynach gry, jak również, do czasu wygaśnięcia zezwoleń, automatów w salonach gry na automatach i automatów o niskich wygranych. Przepis ma na celu określenie nowych zasad funkcjonowania automatów do gier w związku z projektowanymi przepisami, tak aby dotychczas działające automaty działały na takich samych zasadach jak wprowadzane do eksploatacji po wejściu w życie ustawy.

Art. 10

Zgodnie z tym przepisem (ust. 1) podmioty prowadzące działalność w zakresie gier na automatach (w tym przypadku w kasynach gry) będą zobowiązane do dostosowania prowadzonej przez nie działalności do nowych przepisów w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Dostosowanie działalności będzie polegało na zastosowaniu się podmiotów do dyspozycji art. 23 ust. 1c, zgodnie z którym łączenie automatów do gier w system umożliwiający kumulowanie wygranych możliwe jest wyłącznie w jednym ośrodku gier (zatem nie można łączyć w ten sposób automatów np. z kilku kasyn). We wskazanym w tym przepisie czasie podmioty powinny dokonać zmian w regulaminach

gier (wraz z zatwierdzeniem regulaminu przez Ministra Finansów). W przepisie wskazano wystarczająco długi czas, aby podmiot mógł dokonać zmian i uzyskać akceptację organu w zakresie regulaminu. Niedostosowanie działalności przez podmiot w określonym terminie, a tym samym wykonywanie jej na dotychczasowych zasadach, będzie oznaczało, że podmiot nie działa zgodnie z nowymi przepisami.

Przepis ten (ust. 2) wskazuje, że automaty w salonach gier na automatach, do czasu wygaśnięcia zezwoleń, powinny być wyposażone w system trwałej rejestracji danych, które pozwalają na ustalenie kwoty stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od gier, a w przypadku zastosowania urządzeń lub systemów do odczytywania danych dla potrzeb wewnętrznych podmiotu eksploatującego i użytkującego automaty i urządzenia do gier oraz systemów umożliwiających połączenie między automatami i innymi urządzeniami, urządzenia i systemy te nie mogą ingerować w przebieg i rezultat gry. Ponadto podobnie jak w poprzednim przypadku podmioty prowadzące działalność w zakresie gier na automatach w salonach gier na automatach będą zobowiązane do dostosowania działalności do wyżej wspomnianego wymogu określonego w art. 23 ust. 1c. Przepis określa analogiczny czas na dostosowanie działalności jak w przypadku kasyn.

Podsumowując, zatwierdzane od 2004 r. regulaminy gier na automatach w salonach gier na automatach i w kasynach gry będą wymagały zmiany w części umożliwiającej łączenie automatów w system dla wspólnej wygranej w kilku ośrodkach gry.

Przepis art. 23 ust. 1b ma zastosowanie również do automatów o niskich wygranych, przy czym automaty o niskich wygranych powinny być ponadto wyposażone w system trwałej rejestracji i zapamiętywania danych, które pozwalają na ustalenie kwoty uzyskanych przychodów. Przepis ma na celu określenie nowych zasad funkcjonowania automatów do gier w związku z projektowanymi przepisami, tak aby dotychczas działające automaty działały na takich samych zasadach jak wprowadzane do eksploatacji po wejściu w życie ustawy.

W przepisie art. 10 wprowadza się również zakaz łączenia w system umożliwiający kumulowanie wygranych automatów do gier, za wyjątkiem możliwości łączenia ich w jednym ośrodku gier (przepis ten nie dotyczy automatów o niskich wygranych).

Art. 11

Artykuł 11 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym zachowują ważność i oznaczają rejestrację automatu lub urządzenia do gier poświadczenia rejestracji dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych w celu dopuszczenia do eksploatacji i użytkowania automatów i urządzeń do gier. Poświadczenia te zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia (z upływem okresu, na jaki zostały wydane, bądź w razie wycofania automatu lub urządzenia z eksploatacji) lub cofnięcia przez naczelnika urzędu celnego (jeżeli automat lub urządzenie nie spełnia warunków określonych w ustawie).

Ponadto przepisy art. 23a – 23c i art. 23e ust. 1 i 2 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23d i art. 23e ust. 3 mają zastosowanie do eksploatacji automatów w salonach gier na automatach i automatów o niskich wygranych do czasu wygaśnięcia zezwoleń na działalność w takim zakresie, przy czym w przypadku automatów o niskich wygranych właściwość miejscową naczelników urzędów celnych ustala się według miejsca lokalizacji punktu gry na automatach o niskich wygranych. Oznacza to, że do podmiotów wykonujących działalność w zakresie gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, do czasu wygaśnięcia zezwoleń na prowadzenie takiej działalności, stosuje się przepisy dotyczące rejestracji automatów (art. 23a), badań sprawdzających (art. 23b), obowiązków informacyjnych nałożonych na podmioty (art. 23c) i organów właściwych w tych sprawach (art. 23e).

Art. 12

Art. 12 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym podmioty będące w dniu wejścia w życie ustawy jednostkami badającymi automaty i urządzenia do gier uznaje się za jednostki badające upoważnione do badań technicznych automatów i urządzeń do gier zgodnie z art. 23f ustawy o grach hazardowych, umożliwiając tym jednostkom kontynuowanie działalności w tym zakresie. Jednocześnie określa się warunki formalne, jakie muszą dopełnić dotychczasowe jednostki badające, w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, aby móc w dalszym ciągu wykonywać badania zgodnie z ustawą. Przepis ma na celu zapewnienie możliwości dokonywania badań automatów i urządzeń przez jednostki badające funkcjonujące obecnie. Kontynuowanie działalności przez te jednostki będzie możliwe, jeżeli spełnią one warunki określone w nowych przepisach.

Art. 13

Artykuł 13 stanowi przepis przejściowy, odnoszący się do obowiązku, o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z którym do czasu wygaśnięcia zezwoleń podmioty prowadzące salony gier na automatach są obowiązane do identyfikacji osób wchodzących do tych salonów, analogicznie jak do salonów gry bingo pieniężne czy kasyn gry. Zmiana jest związana z rozciągnięciem obowiązku rejestracji gości na salony gier na automatach zgodnie z art. 9 ust. 2 projektowanej ustawy.

Art. 14

Artykuł 14 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy tej ustawy. Oznacza to, że postępowania wszczęte pod rządami poprzednio obowiązujących przepisów zakończą się w sposób określony w przepisach tej ustawy.

Art. 15

Artykuł 15 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym proponuje się, aby do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, obowiązywały dotychczasowe przepisy wykonawcze, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 16

Artykuł 16 stanowi przepis końcowy, który wskazuje, że przepisy ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych, nieuchylone wcześniej ustawą o grach hazardowych, tracą moc. Oznacza to, że nie będą już obowiązywać żadne przepisy ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych.

Art. 17

Artykuł 17 stanowi przepis końcowy, który wskazuje termin wejścia w życie ustawy. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Do przedmiotowego projektu nowelizacji ustawy wpłynęło w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) zgłoszenie od Izby Gospodarczej Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych, Stowarzyszenia Menedżerów

Firm Działających w Zakresie Gier Losowych, Stowarzyszenia Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich, Europejskiego Stowarzyszenia Gier i Zakładów Wzajemnych (EGBA), Casinos Poland Sp. z o.o., Viewpoint Group Sp. z o.o. i Wspólnicy Spółka Komandytowa, Central European Consulting Sp. z o.o. oraz Stowarzyszenia Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływała projektowana ustawa

Ze względu na zakres zmian zaproponowany w nowelizacji ustawy o grach hazardowych – niniejsza ustawa oddziaływać będzie na wszystkie podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych, w tym zakładów wzajemnych. Podmioty prowadzące działalność w zakresie zakładów wzajemnych będą mogły ubiegać się o udzielanie zezwoleń na urządzanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Również inne podmioty oferujące zakłady przez sieć Internet spoza obszaru Polski, jeżeli będą chciały oferować zakłady na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będą zobowiązane do ubiegania się o zezwolenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Niniejsza nowelizacja będzie wpływać także na działalność urzędów celnych i izb celnych, jednostek badających, podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne, banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, oddziałów instytucji kredytowych lub banków zagranicznych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt był wysłany do Izby Gospodarczej Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych, Związku Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne, Stowarzyszenia Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych, Business Center Club, Krajowej Izby Gospodarczej, Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Odpowiedzialnej Gry, Stowarzyszenia Producentów i Pracowników Firm Bukmacherskich, Stowarzyszenia Forum Solidarnego Rozwoju, Polskiej Federacji Pokera Sportowego, Konfederacji Pracodawców Polskich oraz Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

Ponadto projekt oraz pisma otrzymane w trakcie konsultacji zostały zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mofnet.gov.pl) w zakładce projekty aktów prawnych/cło.

W toku konsultacji społecznych uwagi zgłosiły: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Polska Telefonii Komórkowa Centertel, Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich, Związek Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Fundacja Panoptykon, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych, Polska Grupa Użytkowników Linuxa, Stowarzyszenie Blogmedia24.pl, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Związek Pracodawców Branży Internetowej oraz Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych.

Zgłoszono uwagi dotyczące przepisów:

- a) art. 15a projektowanego w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, proponując rozszerzenie obowiązku rejestracji gości również na punkty gier na automatach o niskich wygranych (Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych).

Uwaga nie została uwzględniona. Obowiązek rejestracji gości w kasynie gry jest związany z wydawaniem przez kasyno gry zaświadczeń o uzyskanej wygranej. System rejestracji pozwala zatem na ustalenie, czy osoba, dla której zostało wystawione zaświadczenie, rzeczywiście była w danym czasie w kasynie gry. Analogiczne rozwiązania są projektowane również w stosunku do salonów gier na automatach i salonów gry bingo pieniężne. Ponieważ brak podstawy prawnej do wydawania zaświadczeń w przypadku wygranych w grach na automatach o niskich wygranych, zatem nie istnieje potrzeba wprowadzania obowiązku rejestracji gości.

- b) art. 15b projektowanego w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, proponując rezygnację z wprowadzenia obowiązku instalacji audiowizyjnego systemu kontroli gier z uwagi na wysokie koszty przechowywania danych oraz trudności z ustaleniem szczegółowych wymogów technicznych (Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych, PTK Centertel).

Uwaga nie została uwzględniona. Podstawą opodatkowania w grach urządzanych w kasynie gry (gry cylindryczne, gry w kości i gry w karty) jest kwota stanowiąca różnicę między sumą wpłat gotówkowych z tytułu wymiany

żetonów w kasie i na stole gry a sumą wypłaconych z kasy kwot za zwrócone żetony. Zapis sygnału audiowizyjnego z gier urządzanych na stołach do gry jest bardzo ważnym materiałem dowodowym potwierdzającym podstawę opodatkowania podatkiem od gier w kasynie gry. Mając powyższe na uwadze, niezbędne jest ustanowienie odpowiedniego okresu przechowywania zapisu audiowizyjnego umożliwiającego weryfikację rezultatów gier urządzanych w kasynie gry. Wskazany okres przechowywania dokumentów ma na celu zapewnienie organom kontrolnym możliwości skutecznego wykonywania kontroli, zwłaszcza w związku z rezygnacją z formy kontroli w kasynach gry, jaką było sprawowanie stałego nadzoru. Ustawa nie określa szczegółowych wymogów technicznych, uznając jedynie, że zapis powinien być trwały i czytelny, a sposób zapisu i przechowywania powinien go chronić przed zniszczeniem, modyfikacją i ukryciem. Zdaniem wnioskodawcy projektu koszty wskazane w uwadze wydają się być przeszacowane. Ponieważ projekt nie wskazuje wymogów technicznych dokonania zapisu, przedsiębiorca może skorzystać z rozwiązań do archiwizacji niewymagających tak dużych i zarazem drogich pojemności powierzchni dyskowych.

- c) art. 15c projektowanego w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, wskazując na praktyczne trudności przy tworzeniu „bezawaryjnego” systemu i proponując rezygnację z tego przepisu w projekcie (Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych).

Uwaga nie została uwzględniona. Przepis w takim brzmieniu obowiązuje obecnie na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (art. 23). Wyrażony w nim obowiązek nakładany na podmioty i jego właściwa realizacja zapewnia uczestnikom gier doprowadzenie do zakończenia gry, dzięki zapasowemu źródłu energii oraz sprawnie działającym instalacjom przeciwzakłóceńowym.

- d) art. 23b projektowanego w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, wskazując na konieczność wprowadzenia trybu odwoławczego od żądania naczelnika urzędu celnego poddania urządzenia badaniu sprawdzającemu (Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych).

Uwaga nie została uwzględniona. Uprawnienie naczelnika urzędu celnego przewidziane w tym przepisie ma na celu jednoznaczne ustalenie, czy urządzenie spełnia warunki określone w ustawie, i wyeliminowanie z obrotu urządzenia, które ich nie spełnia. Uprawnienie to może mieć zastosowanie, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie niespełniania przez urządzenie warunków określonych w ustawie.

- e) art. 29a ust. 2 projektowanego w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, wskazując, iż zakaz uczestnictwa w grach hazardowych urządzanych przez sieć Internet jest praktycznie niewykonalny i nieefektywny, gdyż operator w Polsce nie może kontrolować całego Internetu (PKPP Lewiatan).

Uwaga nie została uwzględniona. Przepis ten jest skierowany do potencjalnych uczestników gier urządzanych przez sieć Internet. Odpowiadają mu obowiązujące przepisy karne sankcjonujące uczestnictwo w grach urządzanych wbrew przepisom ustawy lub w grach zagranicznych (art. 107 § 2 i art. 109 Kodeksu karnego skarbowego).

- f) art. 3aa projektowanego w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wskazując, że przepis „w przypadku, w którym chociażby usługobiorca posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadczenie usług drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych podlega prawu polskiemu” może okazać się niewykonalny ze względu na trudności w ocenie przesłanki spełnienia postulatu miejsca zamieszkania (PTK Centertel).

Uwaga została uwzględniona. Dokonano zmiany brzmienia projektu tego przepisu, tak iż świadczenie usług drogą elektroniczną w zakresie gier hazardowych podlega prawu polskiemu, w przypadku gdy: gra hazardowa jest urządzana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, usługobiorca uczestniczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w grze hazardowej lub usługa jest kierowana do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- g) art. 3b projektowanego w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, wskazując, że przepis ten jest niecelowy i pozbawiony znaczenia praktycznego (Polska Izba Komunikacji Elektronicznej).

Zrezygnowano z wprowadzenia tego przepisu – był on związany z usuniętym art. 179a ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

- h) art. 18 i 18a projektowanych w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie przekazywania na żądanie uprawnionych podmiotów danych dotyczących usługobiorcy, który zamieścił lub zmodyfikował treści przekazu poprzez sieci telekomunikacyjne (PTK Centertel, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Związek Pracodawców Branży Internetowej).

Uwaga została uwzględniona. Przepisy zostały usunięte z projektu.

- i) art. 179a projektowanego w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, który zakładał wprowadzenie Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych oraz utrudnianie dostępu za pomocą sieci Internet do stron i usług wpisanych do tego rejestru (Helsińska Fundacja Praw Człowieka, PTK Centertel, PKPP Lewiatan, Fundacja Panoptykon, Stowarzyszenie Blogmedia24.pl, Polska Grupa Użytkowników Linuxa, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej). Zgłoszone uwagi zawierały przede wszystkim wątpliwości dotyczące zgodności proponowanych rozwiązań z Konstytucją i prawodawstwem wspólnotowym, ich efektywności oraz wysokich kosztów wprowadzenia Rejestru.

Zrezygnowano z wprowadzenia tego przepisu.

- j) art. 180d i 180g projektowanych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, wskazując, iż wykonywanie obowiązku nim przewidzianego stanowić będzie dodatkowe koszty dla operatorów (PTK Centertel, PKPP Lewiatan, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej).

Uwaga nie została uwzględniona. Dotychczas uprawnione służby w celu realizacji swoich obowiązków ustawowych otrzymują dane od podmiotów na koszt przedsiębiorcy. Takie też rozwiązanie przewidziane zostało w niniejszym przypadku.

Ponadto zgłoszonych zostało szereg uwag dotyczących stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (np. art. 23a, art. 23c, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 2, art. 36 pkt 8a, art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy o grach

hazardowych – PKPP Lewiatan; art. 23a ust. 3 ustawy o grach hazardowych – PTK Centertel i przepisów przejściowych – Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych). Uwagi zostały przeanalizowane w toku prac nad redakcją poszczególnych przepisów projektu.

Zgłoszono również szereg postulatów zmian legislacyjnych nieodnoszących się bezpośrednio do zaproponowanych przepisów, lecz proponujących nowe, nieprzewidziane przez projektodawcę rozwiązania, w tym:

- ograniczenie maksymalnej kwoty wydatkowanej przez podmiot na reklamę oraz wprowadzenie jako warunku uzyskania zezwolenia na działalność przez Internet posiadanie minimum 100 punktów przyjmowania zakładów wzajemnych w Polsce (Związek Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne),
- jednoznaczne przesądzenie o dopuszczalności reklamy wizerunkowej wyłącznie dla podmiotów działających w oparciu o zezwolenie, obniżenie stawki podatku od gier dla firm bukmacherskich, wprowadzenie obowiązku wstępnej rejestracji w „naziemnych” punktach bukmacherskich graczy zainteresowanych ofertą internetową w celu weryfikacji pełnoletności graczy (Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich),
- wprowadzenie możliwości gier na automatach o niskich wygranych, wprowadzenie jednoznacznego zakazu urządzania gier na automatach wideoloterii, argumentując to istnieniem luki prawnej polegającej na tożsamości technologicznej automatów do gry i automatów wideoloterii, skreślenie przepisów art. 129 ust. 2, art. 135 ust. 2 i art. 138 ust. 3 oraz doprecyzowanie art. 129 ust. 3 i art. 138 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, zmniejszenie podatku od gier na automatach o niskich wygranych (Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych).

Propozycje te nie znalazły akceptacji częściowo jako wykraczające poza zakres przedmiotowej regulacji, częściowo jako w ogóle niezasadne – mogące powodować podwójne regulacje, a częściowo jako pozostające w gestii podmiotów urządzających gry hazardowe. Kwestia prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach o niskich wygranych została uregulowana ustawą z dnia 19 listopada o grach hazardowych (przepisy przejściowe tej ustawy). Intencją projektodawcy nie

jest zmiana zasadniczych uregulowań tej ustawy, lecz uzupełnienie tej regulacji o normy techniczne podlegające notyfikacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zasadnicze zmiany w zakresie skutków finansowych wynikają z umożliwienia urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet. W związku z tym przewiduje się, że 7 podmiotów dotychczas organizujących zakłady wzajemne będzie zainteresowanych rozwojem działalności i uzyskaniem zezwolenia na jej urządzenie także przez sieć Internet. Przewiduje się, że podmioty te w roku 2010 będą składać wnioski o uzyskanie stosownych zezwoleń. Na podstawie uzyskanych zezwoleń możliwe będzie rozpoczęcie poszerzonej działalności już pod koniec 2010 roku. Od roku 2011 może to wygenerować dodatkowe wpływy podatkowe w zakresie standardowej działalności na poziomie ok. 52 mln zł rocznie. Powyższy szacunek oparto o założenie możliwego wzrostu przychodów o ok. 50 % przychodów obecnie uzyskiwanych przez podmioty prowadzące działalność w zakresie zakładów wzajemnych.

W związku z Euro 2012 przewiduje się również możliwość przejściowego, do 30 % wzrostu wpływów z podatku od gier z zakładów wzajemnych, z wyłączeniem zakładów wzajemnych na sportowe współzawodnictwo zwierząt. W latach 2013 – 2015 najprawdopodobniej rynek będzie się stabilizował, na poziomie zbliżonym do roku 2011, w którym założono pełne wykorzystanie potencjału rynku, w tym także wzrost liczby grających.

Ponadto sektor finansów publicznych uzyska również wpływy pozapodatkowe w związku z opłatami za udzielone zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych przez sieć Internet.

Ponadto wejście w życie zmiany art. 180d ustawy – Prawo telekomunikacyjne skutkować będzie oszczędnościami dla budżetu sądów i prokuratury w granicach około 2 – 3 mln zł rocznie. Wynika to ze zwolnienia sądów oraz prokuratur od ponoszenia kosztów uzyskiwania od przedsiębiorców telekomunikacyjnych informacji związanych ze świadczoną przez nich usługą. Powyższe dane zostały opracowane na podstawie dotychczasowych wydatków ponoszonych przez ww. instytucje w latach 2008 – 2009.

4. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przedmiotowej ustawy nie powinno wpłynąć zasadniczo na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy powinien pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność gospodarki, zwłaszcza w sferze urządzania legalnych gier hazardowych, w tym również niektóre regulacje obciążające przedsiębiorców powinny odnieść pozytywny skutek w obszarze urządzania gier i zakładów wzajemnych.

Spośród zmian, które mogą mieć największy wpływ na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, należy wymienić dopuszczenie możliwości urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet po uzyskaniu zezwolenia w Polsce. Będzie to stanowiło znaczące ułatwienie dla prowadzenia tej działalności i poszerzy możliwości rozwoju dla podmiotów prowadzących działalność w zakresie zakładów wzajemnych.

Obowiązki utrzymywania zapasowych źródeł energii i instalacji przeciwzakłóceńowych istnieją na mocy obowiązujących przepisów zarówno odnośnie do kasyn gry, salonów gier na automatach, jak i salonów gry bingo pieniężne, podobnie jak system trwałej rejestracji zapamiętywania danych w automatach eksploatowanych obecnie w kasynach gry, salonach gier na automatach czy punktach gier na automatach o niskich wygranych. Tym samym wprowadzenie ich w nowelizacji nie będzie generować dodatkowych kosztów dla przedsiębiorców i nie powinno wywierać na ich dalsze funkcjonowanie innych niż dotychczas skutków.

Dodatkowe obciążenie dla podmiotów urządzających gry w kasynach gry może wynikać z obowiązku zastąpienia (obecnego) wizyjnego systemu rejestracji gier systemem audiowizyjnym i zobowiązania podmiotów do przechowywania zapisu z takiego systemu przez okres 3 lat. Zaznaczyć jednak należy, że obowiązek ten umożliwi podmiotom jednocześnie bardziej wnikliwe rozpatrywanie wątpliwości związanych z rozstrzygnięciem spornych wyników gry, jak również prowadzenie

kontroli w kasynach gry przez organy kontroli, co powinno mieć korzystny wpływ również na usługi świadczone przez kasyno. Rozszerzenie wymogów dotyczących wyposażenia ośrodków gier w system rejestracji gości w ośrodkach gier stanowić będzie dodatkowy obowiązek dla salonów gry bingo pieniężne, których obecnie obowiązek ten nie dotyczy. Wprowadzenie, w przypadku automatów do gier, minimalnej zaprogramowanej wartości wygranej na poziomie 75 % może mieć wpływ na wysokość przychodów podmiotów obsługujących takie automaty.

Wprowadzenie kryteriów, które powinien spełnić podmiot, aby mógł pełnić rolę jednostki badającej w rozumieniu ustawy, powinno wpłynąć pozytywnie na wiarygodność opinii takiej jednostki. Jednocześnie, ustalając jednakowe kryteria dla wszystkich podmiotów gospodarczych z obszaru UE, ustawa umożliwi wszystkim podmiotom spełniającym określone kryteria pełnienie roli jednostki badającej, co powinno skutkować zwiększeniem liczby jednostek badających działających na rynku. Korzystanie z usług jednostki akredytowanej, w celu wprowadzenia na rynek urzędzeń, powinno wpłynąć korzystnie na jakość oferowanych usług, a tym samym na konkurencyjność przedsiębiorców.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała istotnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.